

MUUTAMA SANANEN ERILAISUUDESTA, YHDENVERTAISUUDESTA JA IHMISYYDESTÄ

Erilaisuus, mitä se on? Mihin sitä voi verrata - mikä on se ”normaalin” malli, mihin nähden joku muu asia on ”erilaista”? Vaikea kysymys, johon varmasti löytyy yhtä monta vastausta kuin on vastaajakin. Tärkein kysymys lienee kuitenkin se, kuka voi määritellä millaisia saamme olla keltaksemme yhteiskunnalle?

Kesäkuussa Pride-kulkueet ja sateenkaarivärit valtaavat katukuvan. Jollekin tämä on homoseksuaalisuuden vääränlaista ihannoimista ja ylitsevuotavaa esiin nostamista. Jollekin taas Pride edustaa vähemmistöjen yhteistä esiinmarssia ja juhlaa, joka yhdistää erilaisuuden ja antaa tilaisuuden vähemmistöille muistuttaa meitä kaikkia siitä, että jokaisella ihmisellä tällä maapallolla on oikeus olla olemassa, rakastaa, tulla rakastetuksi ja ennen kaikkea tulla nähdyksi. Pride on siitä jännä juttu, että sen myötä usein myös muut vähemmistöyhteisöt tulevat helpommin esiin. Yhdenvertaisuus on erilaisten näkemysten kunnioittamista, ja jokaisella meistä on oikeus ajatella sateenkaariväreistä ja Pride-kulkueista mitä haluaa. Ihmisen kunnioittamista ei kuitenkaan saa unohtaa.

Ihmisyys on kunnioittamista ja välittämistä. Ihmisyys on myös sitä, että annetaan tilaa myös erilaisuudelle. Meidän ei tarvitse olla keskenämme samanlaisia, ja meidän ei tarvitse juhlistaa sitä mikä ei sovi meidän omille arvoillemme. Mutta meidän tulisi siitä huolimatta pyrkiä hyväksymään myös se, että on erilaisia ihmisiä ja erilaisia tapoja rakastaa. Sekin on ihmisyyttä. On ihmisyyttä nähdä ihminen sen takana mitä hän edustaa. Ihmisarvon tulee olla koskematon, ja kunnioituksen muita kohtaan pitäisi olla itsestäänselvyys.

Se, että Pride-juhla herättää joka vuosi keskustelua etenkin siitä, miten kyseistä juhlaa saa juhlaa, osoittaa sen, että yhteiskunnassamme on vielä paljon tehtävää yhdenvertaisuuden hyväksi. On surullista huomata, että kovin paljoa ei ole muuttunut näiden 48 vuoden aikana, jolloin Pride-juhlaa on vietetty. Elämme edelleen sellaista aikaa, missä osa ihmisistä joutuu hakemaan hyväksyntää ja puolustamaan omia oikeuksiaan. Idealistina haluaisin uskoa yhteiskuntaan, missä ihmistä ei määritellä sen mukaan ketä hän rakastaa tai mitä hän edustaa. Toivon, että sellainen päivä vielä tulee, vaikkakin ajoittain siihen on vaikea uskoa.

”It matters not who you love, where you love, why you love, when you love, or how you love. It matters only that you love,” sanoi John Lennonkin aikanaan, ja vapaa suomennos: ”On ihan sama ketä rakastat, missä, milloin ja miten. Tärkeintä on, että rakastat.”

Elämme ajassa, missä rakkautta tarvitaan juuri nyt enemmän kuin vihaa. Pyritäänkö yhdessä tähän?

